

Thomas Watson

Over de trappen in de zonden

Vraag. *Zijn alle overtredingen van de Wet even hatelijk?*

Antwoord. *Sommige zonden zijn in zichzelf en door oorzaak van een ieders verzwareningen, in het aanschijn Gods hatelijker dan andere, Ezech. 8:6, 13, 15; 1 Joh. 5:16; Ps. 78:17, 32, 56.*

Sommige zonden zijn op zichzelf en om verschillende verzwareningen hatelijker in Gods oog dan andere. "Daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft groter zonde", sprak Jezus tot Pilatus, Johannes 19:11. De stoïcijnse filosofen beweerden dat alle zonden gelijk waren, maar deze Schriftplaats toont duidelijk dat er een gradueel verschil is in zonden: sommige zijn groter dan andere, sommige zijn "zeer zwaar", Genesis 18:20 en andere "roepende zonden". Iedere zonde heeft een stem, maar sommige zonden roepen. Evenals sommige ziekten erger zijn dan andere en sommige giften zwaarder dan andere, zo zijn ook sommige zonden snoder. "Gijlieden hebt erger gedaan dan uw vaders, ... Gij hebt het meer verdorven dan zij", Jeremia 16:12; Ezechiël 16:47.

Sommige zonden hebben een zwarter aanzien dan andere: de munt van de koning vervalsen is verraad, maar een aanslag op zijn persoon doen is hoogverraad. Een ijdele gedachte is zonde, maar een godslasterlijk woord is een groter zonde. Dat sommige zonden groter zijn dan andere, blijkt uit het volgende:

1. Omdat er verschil was in de offers onder de wet: het zondoffer was groter dan het schuldoffer.
2. Omdat sommige zonden niet meer zoals andere vergeven kunnen worden, daarom moeten die erger zijn, bijvoorbeeld de lastering tegen de Heilige Geest, Matthéüs 12:31.
3. Omdat op sommige zonden een groter mate van straf volgt dan op andere. "Daarom zult gij te zwaarder oordeel ontvangen", Matthéüs 23: 14. "Zal de Rechter der ganse aarde geen recht doen?" De Heere zou de een niet strenger straffen dan de ander, als zijn zonde niet groter was. Het is wel waar dat alle zonden even ergerlijk zijn met betrekking tot het Voorwerp, de oneindige God, tegen Wie men de zonde begaat, maar anderszins zijn alle zonden niet even gruwelijk. Bij sommige zonden zijn de omstandigheden bloediger; die zijn als de verf van wol om die een donkerder kleur te geven.

Van welke zonden kan men zeggen dat zij groter schuld in zich hebben?

1. Zulke zonden die begaan zijn zonder dat er aanleiding toe is, bijvoorbeeld als iemand vloekt en woedend is, terwijl er geen aanleiding toe is. Hoe minder er aanleiding is tot zonde, hoe groter de zonde zelf is.

2. Zulke zonden zijn erger die moedwillig begaan worden. Onder de wet was er geen offer voor zonden die "met opgeheven hand" gedaan werden, Numeri 15:30.

Vraag. *Wat is die zonde "met opgeheven hand" die de zonde vergroot en verzwaart en met meer schuld samengaat?*

Antwoord. Met "opgeheven hand" zondigen is zondigen tegen licht en beter weten, tegen een verlichte consciëntie. "Zij zijn onder de wederstevers des lichts", Job 24:13. De consciëntie staat dan als de cherubim met een vlammend zwaard in de hand om de zondaar te weerhouden, maar hij wil toch zondigen. Heeft Pilatus niet tegen zijn overtuiging gezondigd, als met een opgeheven hand, toen hij Christus veroordeelde? Hij wist dat de Joden Hem door nijdigheid hadden overgeleverd, Matthéus 27:18. Hij heeft beleden, dat hij geen schuld in Hem vond, Lukas 23:14. Zijn eigen vrouw zond iemand tot hem om te zeggen: "Heb toch niet te doen met dien Rechtvaardige", Matthéus 27:19. Echter, ondanks dit alles sprak hij het oordeel des doods over Christus uit. Hij zondigde moedwillig, tegen een verlichte consciëntie. Als men onwetend zondigt, verzacht en vermindert dat de schuld enigszins. "Indien Ik niet gekomen ware en tot hen gesproken had, zij hadden geen zonde", Johannes 15:22, dat wil zeggen: dan was hun zonde niet zo groot geweest. Maar als men zondigt tegen licht en overtuiging, vergroot dat iemands zonden. Zulke zonden maken diepe wonden in de ziel: andere zonden brengen wel bloed tevoorschijn, maar deze doorsteken het hart.

Vraag. *Op hoeveel manieren kan iemand tegen licht en beter weten in zondigen?*

(1) Als men zo leeft dat men zijn plichten geheel verwaarloost. Men weet wel dat het een plicht is het Woord te lezen, maar toch laat men de Bijbel als een roestige wapenrusting aan de kant liggen en maakt er zelden gebruik van. Men is ervan overtuigd dat het een plicht is in zijn gezin te bidden, maar toch kunnen er dagen en maanden voorbijgaan en de Heere hoort niets van hen. Men noemt God Vader, maar men vraagt nooit om Zijn zegen. Het verwaarlozen van het gebed in het gezin neemt als het ware het dak van iemands huis af en baant de weg voor een vloek die op zijn tafel neerdaalt.

(2) Als iemand in dezelfde zonden leeft die hij in anderen veroordeelt. "Want gij, die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen", Romeinen 2:1. Net als Augustinus van Seneca verhaalde: "Hij schreef tegen bijgeloof, maar hij aanbad die afgodsbeelden die hij in anderen bestrafte." Iemand veroordeelt, bijvoorbeeld een ander dat hij te haastig oordeelt, maar leeft ook in dezelfde zonde. Een baas bestraft zijn leerjongen over vloeken en hij vloekt zelf ook! De snuiters in de tabernakel waren van zuiver goud. Zij die de ondeugden van anderen bestraffen en trachten te weren, moeten toch zeker zelf vrij zijn van die zonden. De snuiter moest van goud zijn!

(3) Als iemand zondigt na geloften gedaan te hebben. "O, God op mij zijn Uw geloften", Psalm 56: 13. Een gelofte is een godsdienstige belofte die men de Heere doet, om zich aan hem te wijden. Een gelofte is niet slechts een "bedoeling", maar een belofte. Ieder die een gelofte doet, maakt zichzelf een schuldenaar, die verbindt zich op een plechtige wijze aan de Heere. Welnu, als men na een gelofte zondigt, een gelofte aan de Heere, en dan zijn ziel aan de duivel geeft, moet dat toch zeker tegen de klaarste overtuiging zijn.

(4) Als iemand zondigt tegen raadgevingen, vermaningen en waarschuwingen, kan hij geen onwetendheid als verontschuldiging aanvoeren. De bazuin van het Evangelie heeft in zijn oren geklonken en de terugtocht is geblazen om hem van zijn zonden terug te roepen. Men

heeft hem zijn ongerechtigheid aangezegd toen hij in het kwade leefde en zich ophield in slecht gezelschap, maar toch wilde hij zich in de zonde begeven. Dat is tegen overtuiging in zondigen; dat verzwaart de zonde en het is als een gewicht dat in de weegschaal wordt gelegd om zijn zonde des te zwaarder te doen wegen. Als er in de zee een baksteen geplaatst wordt om als waarschuwing te dienen dat er zandbanken en rotsen op die plaats liggen en als een zeeman daar toch gaat varen en zijn schip scheurt open, is dat vermetelheid en als hij schipbreuk lijdt, wie zal het dan leed doen?

(5) Als iemand zondigt tegen nadrukkelijke oordeelsaankondigingen en bedreigingen. De Heere heeft getoornd en gedreigd tegen zulke zonden. "Voorzeker zal God, ... verslaan den harigen schedel desgenen die in zijn schulden wandelt", Psalm 68:22. Al zet de Heere de punt van Zijn zwaard op de borst van de zondaar, hij gaat toch door met zondigen. Hij verlustigt zich meer in het genot van de zonde dan dat de bedreigingen hem verschrikken. Evenals de leviathan belacht hij de drilling der lans, Job 41:20. Ja, hij spot met Gods dreigementen. "Dat Hij haaste, dat Hij Zijn werk bespoedige, opdat wij het zien", Jesaja 5:19, wij hebben al vaak gehoord wat de Heere van plan is te doen en van het komende oordeel, wij willen het graag wel eens zien. Als men ziet dat God het vlammend zwaard van Zijn dreigementen zwaait en zich toch sterk maakt om te zondigen, is dat een verzwarende van de zonde tegen licht en beter weten in.

(6) Als iemand zondigt onder bezoeken. De Heere dondert niet alleen door bedreigingen, maar Hij laat ook Zijn donderslagen neervallen. Hij brengt oordelen over iemand zodat hij zijn zonde in die straf kan lezen en toch gaat hij door met zondigen. Zijn zonde was bijvoorbeeld onreinheid, waardoor hij zowel zijn krachten als zijn vermogen verspilde. Stel dat hij een aanval van beroerte heeft gekregen en toch wil hij de liefde tot de zonde houden, terwijl hij de smarten van de zonde ondervindt. Dat is zondigen tegen overtuiging in. "Als men hem benauwde, zo maakte hij des overtrekens tegen de HEERE nog meer; dit was de koning Achaz", 2 Kronieken 28:22.

(7) Het maakt de zonde groter als men zondigt tegen een verlichte consciëntie. De zonde is dan vol opstand. Men kan dan geen reden opgeven voor de zonden, voert ook geen verweer aan voor zijn zonden, maar men is toch besloten de ongerechtigheid vast te houden. *Voluntas est regula et mensura actionis*. "De wil is de regel en maatstaf voor het handelen." Hoe meer van de wil er in de zonde ligt, hoe groter de zonde. "Maar wij zullen naar onze gedachten wandelen", Jeremia 18:12. Hoewel in elke stap de dood en de hel zijn, zullen we toch onder het vaandel van satan marcheren. Wat de zonde van de gevallen engelen zo groot maakte, was het feit dat zij moedwillig was. Zij hadden in hun binnenste geen onwetendheid, geen driften om hen aan te vuren, er was geen verzoeker om hen te verleiden, maar zij zondigden als rebellen, naar eigen keuze.

(8) De zonde tegen licht en beter weten in gaat gepaard met verwerping en verachting van God. Het is erg als een zondaar God vergeet, maar het is erger dat hij Hem veracht. "Waarom lastert de goddeloze God", Psalm 10:13. Een verlicht zondaar weet dat hij door zijn zonde de Heere beledigt en vertoornt, maar het deert hem niet of hij de Heere behaagt of niet, hij wil in zijn zonden blijven. Daarom staat er van zo iemand dat hij God smaadt. "Maar de ziel die iets zal gedaan hebben met opgeheven hand, die smaadt den HEERE", Numeri 15:30. Iedere zonde wekt Gods ongenoegen op, maar de zonden tegen een verlichte consciëntie smaden de Heere. Als men de autoriteit van een vorst minacht, doet men hem smaadheid aan. De zonde tegen een verlichte consciëntie gaat gepaard met onbeschaamdheid. Vrees en schaamte zijn dan uitgebannen, de sluier van ingetogenheid wordt

afgelegd. "De verkeerde weet van geen schaamte", Zefánja 3:5. Judas wist dat Christus de Messias was; hij was daarvan overtuigd door een stem uit de hemel en door de wonderen die Hij verrichtte en toch ging hij onbeschaamd met zijn verraad door, zelfs toen Christus zei: "Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal Mij verraden", en hij wist dat Christus hem bedoelde. Dus toen hij zijn verraad ging uitvoeren en Christus het "wee" over hem uitsprak, ging hij ondanks dat toch door met zijn verraad., Lukas 22:22. Dus als men moedwillig zondigt, tegen een verlichte consciëntie in, geeft dat de zonde een karmozijnrode kleur en maakt ze groter dan andere zonden.

3. Zulke zonden zijn schuldiger dan andere als men daarin door blijft gaan. Doorgaan in de zonde is vergroten van de zonde. Wie een samenzwering smeedt, maakt zich daardoor een groter zondaar. Het hoofd van sommigen is als het munthuis van de duivel, een werkplaats van ondeugd. "Vinders van kwade dingen", Romeinen 1:30. Sommigen vinden nieuwe vloeken uit, anderen nieuwe valstrikken. Zo waren ook die stadhouders die een ordonnantie tegen Daniël uitvonden en die de koning zo ver kregen dat hij die ondertekende, Daniël 6:9.

4. Die zonden zijn groter die voortkomen uit een geest van vijandschap. Heiligheid te haten is duivels. Het is een zonde als men genade mist, maar het is erger als men genade haat. In de natuur zijn er dingen die niet samen kunnen gaan, bijvoorbeeld de wijnstok en de laurier. Sommigen hebben een afkeer van de Heere vanwege Zijn heiligheid. "Laat den Heilige Israëls van ons ophouden", Jesaja 30:11. Als het in de macht van zondaren zou liggen, zouden zij God niet alleen willen onttronen, maar Hem vernietigen. Als zij het konden klaarspelen, dan zou God niet langer God zijn. Zo wordt de zonde tot een groter hoogte opgevoerd.

5. Die zonden zijn van groter zwaarte die vermengd zijn met ondankbaarheid. God kan vooral niet verdragen dat Zijn goedheid wordt veracht. Zijn barmhartigheid wordt gezien in het zo lang verdragen van mensen, door hen door Zijn dienaren en Zijn Geest te lokken om zich met Hem te verzoenen, door hen te kronen met zoveel tijdelijke zegeningen. En als men al deze liefde misbruikt - als God de maat van Zijn barmhartigheid heeft volgemaakt en de mens maakt de maat van de zonde vol - is dat hooggaande ondankbaarheid en kleurt dat hun zonden nog donkerder karmozijnrood. Er zijn er die door barmhartigheid nog erger worden. Aelian zegt dat de gier ziek wordt van parfum. Zo trekt een zondaar het kwade uit de zoete geur van Gods barmhartigheid. De Engelse kronieken vermelden van een zekere Parry, dat koningin Elisabeth hem gratie verleende toen hij ter dood veroordeeld was, maar die nadat hij gratie gekregen had, een samenzwering smeedde om de koningin te doden. Zo gaan sommigen net eender om met God. Hij verleent hun Zijn barmhartigheid en zij smeden een samenzwering tegen Hem. "Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd; maar zij hebben tegen Mij overtreden, Jesaja 1:2. De Atheners hebben Themistocles uit hun stad verbannen in ruil voor de goede diensten die hij hun had bewezen. In een fabel beet de slang die bevroren was degene die hem warmte had gegeven. Zonden begaan tegen barmhartigheid zijn zeker schuldiger!

6. Die zonden zijn schuldiger dan andere die met vermaak begaan zijn. Een kind van God kan een zonde doen als hij erdoor overvallen wordt, of tegen zijn wil. "Het kwade dat ik

niet wil, dat doe ik", Romeinen 7:19. Hij is dan net als iemand die tegen zijn wil met de stroom wordt meegevoerd. Maar als men met vermaak zondigt, verhoogt en vergroot dat de zonde. Het is een teken dat het hart in de zonde opgaat. "Zij verlangen, een ieder met zijn ziel, naar hun ongerechtigheid", Hoséa 4:8, "zij zetten hun hart op hun ongerechtigheid" (Engelse vertaling), zoals iemand met genoeg zijn voordeel najaagt. "Maar buiten zijn de honden, ... en een iegelijk die de leugen liefheeft en doet", Openbaring 22:15. Liegen is zonde, maar de leugen liefhebben en die vertellen is een groter zonde.

7. Die zonden zijn schuldiger dan andere die men begaat onder de dekmantel van godsdienst. Liegen en bedriegen is zonde, maar dit te doen met de Bijbel in de hand is een dubbele zonde. Onkuisheid is zonde, maar een godsdienstig masker opzetten om te hoereren maakt de zonde des te groter. "Dankoffers zijn bij mij, ik heb heden mijn geloften betaald, kom laat ons dronken worden van minnen", Spreuken 7:14,18. Zij spreekt alsof zij naar de kapel geweest is en haar gebeden gedaan heeft: wie zou haar verdacht hebben van oneerlijkheid? Maar, merk toch haar huichelarij: zij gebruikt haar vroomheid als een voorspel tot hoerarij. "Die der weduwen huizen opeten, en onder een schijn lange gebeden doen", Lukas 20:47. De zonde bestond niet in het doen van lange gebeden, want Christus verbleef een hele nacht in gebed. Maar lange gebeden doen opdat zij onrechtvaardige daden zouden kunnen verrichten, maakte hun zonde des te afschuwelijker.

8. De zonde van afval is gruwelijker dan andere. Demas viel van de waarheid af en werd later priester in een afgodstempel, aldus Dorotheüs. In de zonde vallen is erg, maar afvallen is een groter zonde. Afvalligen werpen een schandvlek op de godsdienst. Tertullianus zegt: "Een afvallige schijnt God en de satan in de weegschaal gelegd te hebben en als hij de dienst van beiden gewogen heeft, verkiest hij die van de duivel en roept hem dan uit als de beste meester." In dat opzicht staat er dat de afvallige Christus "openlijk te schande maakt", Hebréeën 6:6. Dit geeft de zonde een scharlaken kleur en maakt ze des te groter. Het is een zonde als men Christus slechts voorwendt te kennen, maar het is groter zonde als men Hem verloochent. Als men de livrei van Christus niet draagt, is dat zonde, maar als men deserteert, is het groter zonde. Een heiden zondigt niet zo erg als een gedoopte afvallige.

9. Godsdienstvervolging maakt een zonde groter, Handelingen 7: 52. Als men niet aan godsdienst doet, is dat zonde, maar als men poogt de godsdienst uit te roeien, is dat groter zonde. Antiochus Epifanes - Syrisch legeroverste - heeft meer vermoeiende tochten ondernomen en heeft zich aan meer gevaren blootgesteld om de Joden te kwellen en tegen te werken dan al zijn voorgangers gedaan hebben om overwinningen te behalen.

"Zo heeft hij, Herodes ook dit nog boven alles daartoe gedaan, dat hij Johannes in de gevangenis gesloten heeft", Lukas 3: 20. Tevoren had hij de zonde van incest bedreven, maar door de profeet in de gevangenis te zetten heeft hij nog meer aan zijn zonde toegedaan en heeft die groter gemaakt.

Vervolging maakt de maat van de zonde vol. "Gij dan ook, vervult de mate uwer vadersen", Mattheüs 23:32. Als men een kopje water in een regenbak giet, komt er maar een klein beetje bij, maar als men er een paar emmers vol ingiet, vult dat de regenbak goed aan. Zo maakt vervolging de maat der zonde voller en vergroot ze.

10. Uit boos opzet zondigen maakt de zonde groter. Aquinas en andere geleerden rangschikken de zonde tegen de Heilige Geest onder de zonde van boos opzet. De zondaar doet daarbij alles wat á in zijn vermogen is om God te tergen en de Geest der genade smaadheid aan te doen, Hebreeën 10:29. Zo heeft ook keizer Julianus - de afvallige - zijn zwaard in de lucht geworpen, alsof hij zich op God wilde wreken. Dit doet de zonde tot haar volle omvang komen, zij kan niet groter worden. Als iemand eenmaal zover gekomen is, namelijk de Geest lasterlijk te verachten, dan is er maar één trap lager meer om te vallen en dat is de hel.

11. Het verzwart en vergroot de zonde als iemand niet alleen zelf zondigt, maar ook tracht anderen te doen zondigen. Bijvoorbeeld degenen die het volk dwalingen onderwijzen, die de Godheid van Christus openlijk loochenen, of Zijn macht ontkennen en Hem slechts als een politieke leider voorstellen en niet als een machthebbend Hoofd. Of degenen die verkondigen dat de sabbat niet tot de wet der zeden behoort, of die de onsterfelijkheid van de ziel niet leren. De zonden van zulke mensen zijn groter dan die van anderen. Als de overtreders van Gods wet zondigen, wat doen zij dan die de mensen leren de wet te overtreden?, Matthéus 5:19.

Ook degenen die anderen bederven door hun slecht voorbeeld. Een vloekende vader leert zijn zoon ook vloeken en leidt hem door zijn voorbeeld naar de eeuwige ondergang. De zonden van zulke mensen zijn groter dan die van anderen en zij zullen in de hel meer gepijnigd worden.

Gebruik.

Zo ziet u dat niet alle zonden gelijk zijn. Sommige zijn ernstiger dan andere en brengen groter toorn over ons. Pas daarom vooral op voor deze zonden! "Houd uw knecht toch terug van moedwillige zonden", Psalm 19:14 (Engelse vertaling). De minste zonde is al erg genoeg, u hoeft uw zonden niet zwaarder en gruwelijker te maken. Wie een kleine wond heeft, maakt die toch niet dieper! O, hoed u toch voor die omstandigheden die uw zonden vergroten en ze snoder maken! Hoe hoger iemand met zondigen opklimt, hoe lager hij zal liggen in de helse pijn.

WAT DE STRAF OP DE ZONDE IS

Vraag. *Wat verdient elke zonde?*

Antwoord. Gods toorn en vloek, zowel in dit als in het toekomstige leven. "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur", Matthéus 25:41. De mens die gezondigd heeft, is als een gunsteling van de koning die uit zijn gunst gevallen is, hij verdient de toorn en de vloek van God. Hij verdient Gods vloek, Galaten 3:10. Zoals Christus de vijgenboom vervloekte en deze verdorde, Matthéus 21:19, zo verdort iemand in zijn ziel als God hem vervloekt. Waar Gods toorn komt, verzengt alles. Hij verdient ook Gods toorn, die niets anders is dan de uitvoering van Gods vloek.

Vraag. *Wat houdt die toorn in?*

Antwoord. Een toorn van gemis, die neemt de toelaching van Gods aangezicht weg. De hel is al erg genoeg als men van Zijn tegenwoordigheid uitgesloten wordt, van Hem in Wiens aangezicht verzadiging van vreugde is, Psalm 16:11. In Zijn vriendelijk aangezicht is zoveel glans en schoonheid dat de engelen van blijdschap in vervoering gebracht worden. Dit is de diamant in de ring der heerlijkheid. Als het voor Absalom al zo naar was, dat hij het aangezicht van de koning niet mocht zien, wat zal het dan wel zijn voor de goddelozen om uitgesloten te worden van Gods vriendelijk aangezicht. *Privatio Divinae visionis omnium suppliciorum summum.* "Het verlies van het aanschouwen van God is de allerhoogste straf".

Deze toorn heeft, behalve gemis ook een ander zijde. "En de toorn is over hen gekomen tot het einde", 1 Timótheüs 2:16.

1. Gods toorn is onweerstaanbaar. "Wie kent de sterkte Uws toorns?", Psalm 90:11. Zondaren kunnen zich verzetten tegen Gods wegen, maar niet tegen Zijn toorn. Zullen doornen het tegen het vuur uithouden? Zal een eindige tegen de Oneindige kunnen bestaan? "Hebt gij een arm gelijk God?", Job 40:4.

2. Gods toorn is ontzaggelijk. Er is een Spaans spreekwoord dat luidt: "Een leeuw is niet zo verwoed als hij geschilderd is." Wij zijn geneigd geringe gedachten te koesteren over Gods toorn, maar die is zeer geducht en ijselijk, alsof er kokend lood in iemands ogen wordt gedruppeld. Het Hebreeuwse woord voor *toorn* betekent *hitte*, om daarmee aan te geven dat de toorn van God heet is, daarom wordt die vergeleken met vuur. Als een vuur fel brandt, is het vreselijk. Zo is de toorn van God als vuur, die is het vreselijkste van alles. Gewoon vuur is slechts geschilderd vergeleken met de toorn van God. Indien de toorn van God, als die slechts een weinig wordt ontstoken en er vliegt in dit leven een vonkje in de consciëntie van een goddeloze, dan al zo vreselijk is, wat zal het dan zijn als God Zijn "ganse grimmigheid opwekt", Psalm 78:38. Hoe droevig is het al als een ziel in verlatenheid verkeert! God doopt dan Zijn pen in gal en "schrijft bittere dingen" tegen zo'n ziel; Zijn giftige pijlen blijven in het hart steken. "Ik draag Uw vervaarnissen, ik ben twijfelmoedig. Uw hittige toornigheden gaan over mij", Psalm 88:16,17.

Toen Luther in verlatenheid verkeerde, was hij in zo'n diepgaande gemoedsgestalte, dat *nec calor, nec sanguis superesset*, dat is, al het bloed was uit zijn gezicht getrokken en hij neerlag als een dode. Welnu, als Gods toorn al zo is tegen degenen die Hij liefheeft, wat zal die dan zijn tegen degenen die Hij haat? Als degenen die een teugje uit de beker drinken het al zo bitter vinden, hoe zullen degenen die de droesem drinken het dan ervaren?, Psalm 75:9. Salomo zegt: "Des konings gramschap is als het brullen eens jongen leeuws", Spreuken 19:12. Wat is dan Gods toorn wel? Als de Heere al Zijn kracht verzamelt en Zich in slagorde stelt tegen een zondaar, hoe zal diens hart het dan kunnen verdragen? Wie is in staat onder bergen van toorn neer te liggen? God is de beminlijkste Vriend, maar ook de felste vijand.

a. De toorn van God zal elk deel van de zondaar aangrijpen. Het lichaam dat zo teer was dat het geen hitte of koude kon verdragen, zal gepijnigd worden in de wijnpers van de toorn Gods. De ogen die tevoren liefdevolle voorwerpen kon aanschouwen, zullen dan gekweld worden met het gezicht van duivels. De oren die tevoren gestreeld werden door

muziek, zullen gekweld worden met het afgrijselijk gegil van de verdoemden. De toorn van God zal de ziel van een verworpene aangrijpen. Gewoon vuur kan de ziel niet aantasten. Toen de lichamen van de martelaren verbrand werden, zongen hun zielen overwinningsliederen in de vlammen. Maar de toorn van God verteert de ziel. Het geheugen zal gefolterd worden met de herinnering aan zoveel middelen der genade die men verwaarloosd heeft. Het geweten zal gekweld worden met zelfverwijt. De zondaar zal zichzelf beschuldigen over moedwillige zonden, over het verspillen van zijn kostbare uren en over het feit dat hij de Heilige Geest heeft tegengestaan.

b. De toorn van God is zonder onderbreking. De hel is een vaste verblijfplaats, maar geen rustplaats, daar heeft men geen minuut rust. Bij uitwendige pijn heeft men nog wel wat verzachting. In het geval van niersteen of koliek heeft de lijder nog wel wat verlichting, maar in de smarten van de verdoemden is geen onderbreking. Wie de toorn van God gevoelt, kan nooit zeggen: "Ik heb verlichting".

c. De toorn van God is eeuwig. Er staat toch in de tekst: "het eeuwige vuur". Geen tranen kunnen de vlam van Gods toorn blussen, neen, al zou men rivieren van tranen kunnen storten. Bij alle pijn in dit leven hoopt men dat het een keer ophoudt; het lijden duurt niet lang: of de pijn houdt op, of de lijder sterft. Maar de toorn van God blijft altijd op de zondaar branden. Het verschrikkelijke van het natuurlijke vuur is, dat het alles verteert wat brandt, maar wat het vuur van Gods toorn zo verschrikkelijk maakt, is dat het niet verteert wat er brandt. Sic morientur damnati ut semper vivunt. "De verdoemden zullen wel sterven, maar toch altijd blijven leven", zegt Bernardus. De zondaar zal altijd in de oven blijven. Na ontelbare miljoenen jaren is de toorn van God nog net zover van het einde als in het begin. Als de hele aarde en de zee zand waren en er zou om de duizend jaar een vogel komen om een korrel weg te pikken, zou het heel lang duren eer die grote hoop zand verdwenen was, maar als de verdoemden na al die tijd uit de hel zouden mogen komen, zou er nog wat hoop zijn, maar het woord "eeuwig" is hartverbrekend.

Vraag. *Hoe kan het toch met Gods rechtvaardigheid bestaan om zonde die misschien in een ogenblik bedreven is, met het eeuwige vuur te straffen?*

Vanwege de afschuwelijke natuur van de zonde. Denk eens aan de Persoon tegen Wie men gezondigd heeft. Crimen laesae majestatis. *Het is Majesteitsschennis*. De zonde is begaan tegen een oneindige Majesteit, daarom is de zonde oneindig groot en moet de straf oneindig lang zijn. Omdat de mens van natuur eindig is en de zondaar niet in de tijd de oneindige toorn kan dragen, daarom moet hij in eeuwigheid voldoen, wat hij in de tijd niet kan voldoen.

d. Terwijl de goddelozen liggen te verzengen in de vlammen van de toorn, hebben zij niemand die medelijden met hen heeft. Het is enigszins een verlichting van smart als we iemand hebben die ons beklagt, maar de goddelozen voelen enkel de toorn en geen medelijden wordt hen getoond. Wie zal medelijden met hen hebben? God niet. Zij hebben immers gespot met Zijn Geest en Hij lacht nu om hun verderf, Spreuken 1:26. De heiligen zullen ook geen medelijden met hen hebben. Die hebben zij op aarde vervolgd, daarom zullen de heiligen zich verblijden als zij zien dat God Zijn recht over hen uitvoert. "De rechtvaardige zal zich verblijden als hij de wraak aanschouwt", Psalm 58:11.

e. Een zondaar die onder de toorn ligt, heeft niemand die een goed woord voor hem doet. Als een uitverkorene gezondigd heeft, heeft hij Iemand Die voor hem tussentreedt. "Wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige", 1 Johannes 2:1. Christus zal dan zeggen: "Dat is een van Mijn vrienden, een voor wie Ik Mijn bloed gestort heb; Vader, vergeef het hem." Maar de goddelozen die in hun zonden sterven, hebben niemand die voor hen pleit. Zij hebben wel een aanklager, maar geen advocaat. Het bloed van Christus is voor hen geen pleitgrond, zij hebben Christus veracht en hebben geweigerd zich onder Zijn heerschappij te begeven, daarom getuigt het bloed van Christus luid tegen hen.

3. Gods toorn is rechtvaardig. Het Griekse woord voor wraak betekent *rechtvaardigheid*. De goddelozen zullen een zee van toorn drinken, maar geen druppel onrecht. Het is rechtvaardig dat Gods eer wordt hersteld en hoe kan dat anders dan door zondaren te straffen? Wie de wetten van een koning schendt, verdient straf. Barmhartigheid is genade, straf is verdienste. "Bij ons is de beschaamdheid der aangezichten", Daniël 9:8. Toorn behoort bij ons voor zover we zondaars zijn; het komt ons net zo toe als loon dat uitbetaald wordt.

Eerste gebruik, *ter verder onderricht*.

God wordt gerechtvaardigd in het veroordelen van de zondaren op de jongste dag. Zij verdienen Zijn toorn en het is niet onrechtvaardig hun te geven wat zij verdienen. Als een kwaaddoener de dood verdient, doet de rechter hem geen onrecht als hij hem daartoe veroordeelt. Merk op wat een groot kwaad de zonde is, waardoor iemand voor eeuwig aan de toorn Gods blootgesteld wordt. U kunt een leeuw kennen aan zijn poot en u kunt weten wat voor kwaad de zonde is door de toorn en de vloek die zij met zich meebrengt.

Als u ziet dat iemand naar de plaats van executie gebracht wordt, dan trekt u de conclusie dat hij aan de een of andere doodzonde schuldig is die zo'n straf met zich meebrengt. Als iemand onder de verzengende hitte van Gods toorn ligt en in de vlammen het uitschreeuwt, dan mag men ook wel zeggen: "Wat is de zonde een afschuwelijk kwaad". Zij die nu geen kwaad zien in vloeken of ontheiligen van Gods dag, zullen het als een zwarte zonde zien in de spiegel van de helse pijnen.

Zie dit als een geschrift op de wand, dat de vrolijkheid van een zondaar zou kunnen beteugelen. Hij is nu vrolijk en dartel, "hij kwinkleert op het geklank van de luit en bedenkt zichzelf instrumenten der muziek", Amos 6:5. Hij drinkt van de gestolen wateren en zegt dat zij zoet zijn, maar laat hem bedenken dat de toorn en de vloek Gods hem boven het hoofd hangen, die als hij zich niet bekeert, binnenkort over hem voltrokken zullen worden.

Dionysius meende dat, terwijl hij aan tafel zat, hij een uitgetrokken zwaard boven zijn hoofd zag hangen, maar het zwaard van Gods rechtvaardigheid hangt boven een zondaar en als de dunne draad van zijn leven afgesneden wordt, valt het op hem. "Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, ... maar weet dat God om al deze dingen u zal doen komen voor het gericht", Prediker 11:9.

Voor een druppel vermaak moet u een zee van toorn drinken. Uw plezier kan niet zo aangenaam zijn als de toorn bitter zal zijn. De genoegens van het vlees wegen niet op tegen de verschrikking in het geweten. Men kan beter de honing van de duivel missen dan dat men gestoken wordt door de toorn Gods. Ten oosten van de hof van Eden, symbool van

het genot, was een vlammend zwaard geplaatst, Genesis 3:24. Rondom de hof van vleselijk en zondig vermaak is het vlammend zwaard van Gods toorn.

Tweede gebruik, *van bestraffing*.

Hier moeten we de verstoktheid van zondaren bestraffen die niet meer gevoelig zijn voor de vloek en de toorn van God, die zij verdiend hebben. "En niemand van hen brengt het in zijn hart", Jesaja 44:19. Als zij schuld zouden hebben en de politie stond gereed om hen te arresteren, zou dat hen wel aangrijpen, maar nu de hevige toorn Gods spoedig over hen zal komen, denken zij daar niet eens aan. Al heeft een dier geen schaamte, het is wel bang: het is bang voor vuur. Maar zondaren zijn nog erger dan beesten, want zij vrezen niet voor het helse vuur voor zij erin zijn.

De consciëntie van de meesten slaapt of is dichtgeschroeid, maar als zij de fiolen van Gods toorn zullen zien druppen, zullen zij evenals de rijke man uitroepen: "O, ik lijd smarten in deze vlam", Lukas 16:24.

Derde gebruik, *van vermaning*.

1. Laten wij Gods geduld bewonderen, Die al die tijd deze toorn en die vloek nog niet over ons heeft doen komen. Wij hebben toorn verdiend en toch heeft de Heere nog niet gedaan naar onze verdienste. Wij kunnen wel allemaal Psalm 103:8 "De HEERE is lankmoedig" (traag tot toorn, Engelse vertaling) onderschrijven. En ook vers 10: "Hij vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden." De Heere heeft Zijn toorn nog uitgesteld en heeft ons tijd gegeven om ons te bekeren, Openbaring 2:21. Hij is niet als een schuldeiser die haast heeft, die de schuld opeist en geen tijd geeft om te betalen. De Heere schiet Zijn geschut af ter waarschuwing, opdat Hij Zijn moordwerktuig nog niet hoeft af te schieten. "De Heere is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan", 2 Petrus 3:9.

De Heere verdaagt de rechtzitting, om te zien of zondaren zich bekeren. Hij houdt de stormwind van Zijn toorn nog in. Maar als men niet gewaarschuwd wil worden, laat men dan beseffen dat lang uitstel geen vergeving van zonde is.

2. Laten wij alles doen om de toorn die wij verdiend hebben, te ontgaan. Wat is men bezorgd om armoede of schande te voorkomen! O, wees toch naarstig om Gods eeuwige toorn te ontgaan, opdat die niet alleen uitgesteld zal worden, maar weggenomen.

Vraag. *Wat moeten wij doen om de toekomstige toorn te voorkomen en die te ontvliden?*

Antwoord. Zoek deel te krijgen aan Jezus Christus. Christus is het enige Schild dat tussen ons en de toorn Gods kan staan. Hij heeft de toorn van God doorleden, opdat degenen die in Hem geloven, die nooit meer zullen gevoelen. "Jezus, Die ons verlost van den toekomstigen toorn", 1 Thessalonicenzen 1:10.

De vurige oven van Nebukadnézar was een zinnebeeld van Gods toorn en die oven verzengde niet eens de klederen van de drie jongelingen en "de reuk des vuurs was daardoor niet gegaan", Daniël 3:27. Jezus Christus ging in de oven van de toorn van Zijn Vader en de reuk van het vuur der hel zal nooit neerdalen op degenen die in Hem geloven. Als wij willen voorkomen dat de toorn van God op ons zal komen, laten wij dan oppassen voor die zonden die deze toorn opwekken. Een gezegde van Edmund, de opvolger van Anselmus, was: "Ik zou liever in een oven met vuur springen dan moedwillig een zonde

tegen God begaan." Er zijn verschillende vurige zonden waarvoor wij moeten oppassen, die het vuur van de toorn Gods opwekken.

(1) Het vuur van opvliegende boosheid. Er zijn er die belijden godsdienstig te zijn, maar die hun tong niet in toom kunnen houden. Die geven er niet om wat zij in hun boosheid zeggen, zij verwensen zelfs hun driften. Jakobus zegt: "De tong wordt ontstoken van de hel", Jakobus 3:6. O, pas toch op voor een vurige tong, opdat die u niet brenge in de "vurige pijn". De rijke man smeekte om een druppel water om zijn tong te verkoelen. Cyprianus zegt dat de rijke man het meest gezondigd had met zijn tong en nu stond die het meest in brand.

(2) Pas toch op voor het vuur van haat. Haat is een boosaardige gemoedsgesteldheid waardoor we iemand onheil toewensen. Haat is ongedierte dat van bloed leeft, haat zint op wraak. Caligula had een kist waarin hij dodelijk vergif bewaarde voor degenen tegen wie hij haat koesterde. Het vuur van haat voert de mens naar de vurige oven van Gods toorn!

(3) Pas op voor de zonde van onreinheid. "Hoereerders en overspelers zal God oordelen", Hebreëën 13:4. Degenen die branden van onreinheid, verkeren in groot gevaar dat zij eenmaal in de hel zullen branden. Laat het ene vuur het andere blussen: laat het vuur van Gods toorn het vuur van de wellust uitdoven.

3. Laat ik u die een welgegronde hoop hebt dat u deze toorn, die u wel verdiend hebt, niet zult voelen, vermanen om de Heere te danken, Die Zijn Zoon gegeven heeft om u te verlossen van deze geduchte toorn. Jezus heeft u verlost van de toekomstige toorn. Het Lam Gods werd voor u in het vuur van de toorn Gods gebraden. Christus heeft de toorn gevoeld die Hij niet verdiend had, opdat u de toorn zou mogen ontvlieden die u wel verdiend hebt. Plinius merkt op dat er niets beters is om vuur te blussen dan bloed. Christus' bloed heeft het vuur van de toorn Gods voor u geblust. "Uw vloek zij op mij, mijn zoon", Genesis 27:13, zei Rebekka tegen Jacob. Zo heeft Christus gesproken tot het recht Gods: "De vloek zij op Mij, opdat Mijn uitverkorenen de zegen mogen beërven."

Wees toch geduldig onder al de verdrukkingen die u lijdt. Een verdrukking kan scherp zijn, maar het is niet de toorn, het is niet de hel! Wie zou niet gewillig uit de beker der verdrukking drinken, als hij weet dat hij nooit zal drinken uit de beker der verdoemenis? Wie zou niet gewillig zijn de toorn van een mens te verdragen, als hij weet dat hij nooit de toorn van God zal voelen?

Christen, al moge u de roede voelen, u zult nooit de bloedbijn voelen. Augustinus heeft eens gezegd: "*Sla maar, Heere, waar U wilt, als de zonde maar vergeven is.*" Zeg zo ook: "*Verdruk me maar, Heere, in dit leven, zoals U wilt, aangezien ik de toekomstige toorn zal ontvlieden.*"